

ԳԱՅԹԱԿԴԻՄԸ՝ բացի բառգիրքներու տուած ամենածանօթ իմաստներէն՝ սերտ առնչութեամբ՝ կը նշանակէ նաև

1. - Փախչիլ (տեղ մը) իյնալ. խուսափել.

Սահմակելով (տեղ մը) իյնալ. ճողօպրիլ.

Աս'դին ան'դին իյնալ, թափառիլ Ումէն ծակ'ծուկ մտնել, »

(Գաղտագողի) փախչիլ ազատիլ. Փախչելով գաղթել.

Թողնել հեռանալ. վտարանդիլ.

Ուրիշ պարագաներու և ուրիշ խօսքերու մէջ (մանաւանդ ըստ արդի առման).

2. - Խուռ գաղափար կազմել (մէկու մը վրայ)

Վատ տպաւորութիւն ունենալ.

Յաժ կամ յոռի կարծիքի մէջ իյնալ. (Մէկու մը վրայ) ունեցած համարումը կորսնցնել.

Յուսախար բլլալ.

— և այլն:

Յամենայն դէպս փախչիլ և իյնալ բառերու իմաստը իւր տակը կը հովանաւորէ:

Իսկ «Գործ գայրակդելի» ըսել է՝ Գործ խոսափելի, (ուսկից պէտք է փախչիլ հեռու տեղ իյնալ). և Գայրակդելիսն է խորշելի կամ չար գործ՝ ուսկից ամէն ոք կը փախչի (կ'իյնայ հեռուն):

Հ. Գր. Արշէ-Կ

ԱՆՁԻՆԻՆ ԱՂՄՈՒԿԸ

Գիշերին մէջէն աղմուկն անձրևին կը յիշեցընէ լացող հոգիներ, Ուր հետըզհետէ յոյսեր կը մարին, Ու կ'անհետանան ոսկի պատրանքներ:

Փողոցներուն մէջ՝ ուր մութն չորած լուս գեղեցկութեամբն իր սարսափելի,

Անօթի, հիւանդ շուններն են պառկած, Աղմուկն անձրևին տակաւ կը մարի,

Բայց նորէն, ափսոս, խաւարին մէջէն կորած պատկերներ կը վերածընին, Յեխին մէջ ինկող շուններ կը հաչեն, Մահուան դող ունի ժպտողը լուսին:

— Ախ, ինչ լաւ կ'ըլլար, գերեզմաններ թաց,

Ձեր լըռութեան մէջ հոգիս պարպւէ՛ր, Իրբե թունաւոր բաժակ մը յորդած, Ուր կեանքը միայն ձանձրոյթ է ծըննր... ԱՐՍԷՆ-ԵՐԿԱԹ

«Երազներ-ճառագայթներ»

Անտիպ

Գ Ե Ղ Ե Յ Կ Ո Ւ Ն Թ Ի Ն Ն

Գեղեցկութիւն, քու մեհեանիդ մարմարէ կ'ուզեմ բերել բոլոր վարդերը գարնան՝ Ու ծննդադիր՝ ուխտաւորի մը նըման, Հընչեցընէ՛լ քննար մ'ուսկի լարերէ:

Գեղեցկութիւն, ծիրանի շիթն աստղերէ կաթած մեղմիկ մազադաթի մը վըրան, Հուժկու թըռիչքն արուեստներու Մըտածման,

Ատրուշան՝ գոր միտքն Հանճարին կը վառէ:

Արձանիդ քով՝ ուր Արշալոյսն է փրոուեր, Թո՛ղ որ պարպեմ յակիւթներու կողովնէր,

Եւ իմ հոգին, իրբե բաժակ մը լոյսի,

Բիւրեղի պէս վըճիտ, լեցուն Արևով, Քու շըլացման դողըղդանքին մէջ հոսի Երգի մը պէս դաշնակօրէն հատնելով... ԱՐՍԷՆ-ԵՐԿԱԹ

«Հնչեանքն ու ոսկի բոցեր»

Անտիպ

Ա. Լ. Ի. Գ. Ա. Դ.

Քրնարենբրու քաղցրորիկ դողն էր հոգին,
Ջոր ունեցար, ո՛վ Ալիշան, ո՛վ հըսկայ.
Երնաւ գանկէդ բոցավառ լոյսն ապագայ
Հայրենիքի մը կորսւած՝ հին փառքին:

Թուղթին վըրայ զայն ցըրուեցիր դողալով,
Սիրտդ՝ լեցուն Արենբրու գինիէն,
Ու վիրազե՛ղ, իբրեւ արծիւ մը նորէն
Կու գաս մեզի ծիրանեփայլ թեւերով:

Ո՛ր դարերէն աւելի մեծ ե անհուն,
Ո՛վ Հանճարի շրջեղ դափնին զարդարուն
Անմահութեան բոսորագեղ Աստղերէն,

Դուն կայծն եղար, լայն ճառագայթն, ու
ոսկին
Հայրենիքի մ'ատրուշանին հըրեղէն,
Ու վառ արցունքն անոր սըրտի բաժաւ...
կին...

ԱՐՍԷՆ-ԵՐԿԱԹ
«Հայրենիքի դափնիները»
(Անտիպ)

Ա Ռ

ՄԿՐՏԻՃ ՓՈՐԹՈՒԳԱԼԵԱՆ

ԻՐ ՓԱՌԱՍՆԱՄԵԱՅ ՅՈՐԵԼԵԱՆԻՆ ԱՌԹԻԻ

Հայրենասէ՛ր, պիտ' ուզէի քեզ համար
Գար մը բերել Ողիմպոսին արգանդէն,
Գար մը ճերմակ՝ ուր երազները գիտեն
Շընչել իրենց գեղեցկութիւնն ոսկեվառ:

Պիտ' ուզէի որ վարպետի մը ձեռքով
Անոր տըրուէր ձեւ փառքին, հիացման,
Ու վերածնէ՛ր, ճառագայթի մը նըման,
Ազնիւ հոգիդ իր մարմարէ կողին քով:

Կին մ'ըլլար անդ — Մայր Հայաստանը՝
որուն

Սէրն յորդեցաւ խռէլէդ անանուն,
Ու ոսկեփայլ, իբրեւ կայծերը բովին, —

Ու ճակտիդ շուրջ ըլլար դափնի մը կա-
պած,

— Որովհետեւ դուն քալեցիր լոռակեաց,
Ու քալելէդ հիւս վարդեր կը բացուին: —
ԱՐՍԷՆ-ԵՐԿԱԹ

«Հայրենիքի դափնիները»

ԿԵԱՆՔԻՆ ՓԱՌԱՍՆԱՄԵԱՅԻՆ

Կ'ապրին անոնք՝ որ տանջանքի մը բովէն,
Արշալոյսի նըման մաքուր, ոսկեղէն
Ճառագայթով իրենց ճակատն են օծած,
Կ'ապրին անոնք՝ որ սիրելի՛ւմ են լացած:
Կ'ապրին անոնք՝ որ երազով աշնքան լի,
Կը փընտրեն ճամբան վըսեմ պայքարի.
Կը հառաչեն, անոնց արցունքը միայն
Վըճիտ է զերդ ցողն ոսկելոյս առաւուն:
Կ'ապրին անոնք՝ որ կը յուսան կըռուելով,
Որոնց հոգին է միշտ լեցուն Արեւով,
Որոնց աչքերն Անմահութեամբ են զեղուն,
Որոնց միտքերն աշնքան լոյսեր կը թո-
ղուն:

Կ'ապրին անոնք՝ որ մահուան հետ բա-
րեկամ՝

Կ'առնեն թըռիչք մը հոլաթի շատ ան-
գամ՝

Ու ծարաւի բերկըրութեան բաժակին՝
Տանջուելով կը մըմընջեն ցաւագին:
Մ', փառք անոնց՝ որ կ'արտասուեն, կը
դողան

Յոյսով լեցուն, օ՛ փառք անոնց՝ որ միայն
Կեանքի ճամբան պըսակներով կը ծած-
կեն,

Կը պըլպըլան անոնց աստղերն երկին-
քէն, —
Փառք անոնց՝ որ կու լան՝ Յոյսեր կոր-
սւած,

Անոնց արցունքն Արշալոյսէն է լեցուած,
— Որովհետեւ միայն ցաւէն կը ծընին
Անհուն, ինչպէս խոր մըրմունջները ծո-
վին,

Վըսեմ երգեր լուռ քընարի մը վըրայ,
Աշնքան տըլուր, իբրեւ աստուած մը կու
լայ...

ԱՐՍԷՆ-ԵՐԿԱԹ
«Երազներ-ճառագայթներ»
Անտիպ